

LIBERTATEA

Foale pentru sătenii și muncitorii, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc:
† Dr. ION I. MOȚA

Director vremelnic:
Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foale se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” Moja
BUCUREȘTI I, Calea Victoriei 68.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
a lui Ion I. Moja

ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 6 luni, 30 lei pe 3 luni.

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara

Apare
în fiecare Jut
2 lei

DUH SĂNĂTOS PRINTRE MUNCITORII NOSTRI!

Pe unde sufletul legionar străbate, el lasă după sine sănătate și inimă dreaptă românească, patriotică, nu destrămoare și pierzătoare. — Iaca aci un frumos grup de muncitori români dela Reșița, adunați în jurul steagului național, și prin el în jurul credinței și neamului iubit!

Cincisprezece ani de stăpânire fascistă

S'au împlinit, în săptămâna trecută, 15 ani, de când Benito Mussolini a scos biruitoare în Italia mișcarea fascistă.

Ca orice mare și hotărâtor pas înscris în istorie, așa și acesta, a însemnat o piatră de hotar în viața poporului italian. Odată cu el, Italia frământată de stăpânirea străină și cam luată peste picior în năzuințele ei externe, s'a liniștit ca prin farmec și a început să iee o înfățișare tot mai viguroasă și tot mai plină de viață.

Astăzi, după 15 ani de stăpânire fascistă, hotărârile țării lui: goslovite de Dumnezeu, se întind până departe peste țări și mări și *vechitul Imperiu roman este tendscut într'o formă nouă*, nu mai puțin strălucitoare și măreață!

În 15 ani stăpânirea fascistă i-a dat astfel poporului italian toată vaza și puterea vechi română, i-a dat spiritul de organizare a strămoșilor lui, i-a dat un avânt neînchipuit spre fapte și măriti fără seamăn, i-a dat dreptate socială și i-a deschis drumuri de propășire nebănuite.

Dar fascismul, ca mișcare politică, n-a fost regenerator de mari îmbolduri numai pentru neamul italian, ci și pentru popoarele lumii. Astăzi nu e popor civilizat pe fața pământului, în sânul cărui să nu trăiască și să nu svâcnească o frământare fascistă! Peste tot, în Europa, ca și în Asia, în America, ca și în Africa, se ridică tot mai stăruitoare, și în fel și fel de forme mișcarea aceasta cu năzuința ei de a face din fiecare popor un popor până desăvârșit al destinului său.

La noi e deasemenea așa! Marea mișcare național-cristiană, mișcarea frontului românesc, ca și cea legionară a partidului Totul pentru Țară, nu este altceva, decât mișca-

re fascistă în plin mars, care își va vedea în cea mai scurtă vreme închinată de biruință și rădănia de a face din România o țară a Românilor și numai a Românilor!

Acum, când ceasul marilor hotărâri se apropie cu atât neiertătoare scadență, poporul român poate fi liniștit, că guvernarea, care i se pregătește pentru ziua de mâine, nu va putea fi decât o guvernare izbăvitoare de dreapta.

Suntem atât de siguri pe credința aceasta, încât profesim, fără leama de-a putea fi desminșiți, că de-acum, într'un an, când fascismul italian își va sărbători cea de a 16 a aniversare, — poporul nostru românesc își va sărbători și el înfățișarea an glorioasă de stăpânire naționalistă!

Dr. S. B.

Regina Maria a împlinit 63 de ani.

În ziua de 29 Octombrie M. S. Regina văduvă Maria a împlinit vârsta de 63 de ani. Din prilejul acesta s'au ținut slujbe în toate bisericile din țară și prin orașe s'a arborat pe toate casele steagul național.

În Ungaria au fuzionat șapte partide de dreapta

La o mare adunare politică a partidelor de dreapta care a avut loc în zilele trecute la Budapesta, șapte partide de dreapta și-au dat mâna, făcând un singur partid național-socialist.

În chipul acesta și în Ungaria mișcarea de dreapta este pe drumul cel bun.

Știri economice

Din știrile pe cari le citim în gazetele bucureștene, aflăm una îmbucurătoare în ce privește roada de cereale (bucate) în anul acesta 1937. Deși se credea că recolta din anul acesta nu va fi mai zdravă decât în alți ani, Ministerul de agricultură vestește, că anul acesta am avut aproape 20.000 vagoane de grâu mai mult decât anul trecut!

La secară, orz, ovăs și porumb au fost însă unele pierderi față de alți ani.

Așa, avem de ce mulțămi lui D-zeu, — că ne-a ascultat rugăciunile pentru „înmulțirea pământului”...

Și dacă cu credință mereu ne vom ruga, și cu sârguință pământul tot mai înțelepțeste-l vom lucra, Domnul și în viitor, încă mai bogat rod ne va da!

VIOREL TRIFA. Licențiat în teologie dela Facultatea Teologică din București, și în litere, — tânăr distins, drept inimos, care pentru frumosele sale însușiri, a fost președintele centrului studențesc din București. În Legiune a fost înalțat Comandant-ajutor. Azi e conducătorul-diriginte al consumului legionar dela Obor...

Mergerea M. S. Regelui în Anglia

Cu prilejul deschiderii parlamentului englez, Regele George VI. a chemat pe M. Sa Regele Carol al II-lea să facă o vizită în Anglia, la primăvara viitoare.

În timpul șederii în Anglia, M. Sa Regele va fi oaspele regelui Angliei și va locui în palatul regal dela Buckingham.

— 0 —

Sămânța rea cum prinde...

După 20 de ani de stăpânire românească, economică ne aflăm cu mult mai prejos decât eram la începutul României Mari!.. Aceasta din pricină că slabele noastre guverne au ajutat prea mult pe străini și-ale lor cereri, lăsându-i pe români să stee tot acolo napoi unde-i țineau stăpânirile streine. Ni se dă de pildă Sălajul: Aci orașele ca și satele sunt grozav de cotropite de evrei! Cu mult mai tare ca înainte de război. Evreii au pus în Sălaj mâna pe toată viața economică și negustorească, înmulțindu-se ca pleava.

În Șimleul-Silvaniei, acum 20 de ani erau 80 de jidani, în 1927 erau peste 700, iar astăzi sunt mai bine de 1000 de suflete.

La Tășnad, Valea lui Mihai, Cehul-Silvaniei, Jibou, Crasna, nu e nici o prăvălie românească, toate sunt în mâna evreilor! Ce e mai trist, în Zalău, orașul cu scaunul județului, afară de 2 firme românești și vre-o 3—4 meseriași

români, toate celelalte sunt evreiești. Semn că guvernele câte le avurăm dela război încoace, n'au avut nici habar de poporul românesc și numai la sporierea și întărirea lui nu s'au gândit! Că altfel așa un prăpăd nu era iertat să dee peste noi! Și, nu fie cu supărare c'o spunem, acest județ așa de năpăstuit, are în mijlocul său bărbați politici cari au avut mare putere în conducerea țării și poate vor mai avea. Și sub ochii lor s'a scufundat și se scufundă mereu, acest scump colț de țară! Și asta așa ni-se pare că va fi, până când vor avea un cuvânt la conducerea țării, partidele »de dreapta«, în deosebi partidul »Totul pentru Țară«, cel care are mai mult decât toate, inimă plină și înțelegere deplină pentru nevoile poporului românesc!

Iar ca acest Partid să aibă cu o zi mai curând acest cuvânt, *dela popor atârna!* Dela sprinjinul lui, în zilele hotărâtoare ce se apropie!

Noile înscrieri în partidul „Totul pentru Țară”

În mișcarea legionară nu se poate înscrie fie cine când are poftă, pentru că în felul acesta pot intra în Legiune și oameni, cari n'au pregătirea sufletească pentru mișcare, și pentru ca cei odăta înscriși, să poată fi supravegheați și pregătiți așa cum se cuvine pentru a putea fi buni legionari.

După moartea generalului erou, Gh. Cantacuzino, conducerea a luat hotărâ-

rea, ca începând dela data de 13 Oct. și până la 13 Nov. a. c., adevărat timp de 1 lună, să se primească noi membri, domni și doamne, cari vreau să între în Legiune.

În București, în cele dintâi zile s'au înscris câteva sute de membri de tot felul, cărturari, meseriași, țărani, muncitori și studenți.

Toți cari se înscriu în timpul acesta se numesc „SERIA GENERAL CANTACUZINO”.

CLACĂ LEGIONARA

În dorul lor de-a face bine, de-a ajuta pe cei nevoiași și a arăta că — prin muncă se alungă și sărăcia și nenorocirea de printre noi, — legionarii din Cernavodă au zidit, lucrând în „clacă”, și-s pe terminate cu zidirea, o casă unei femei sărace! — Laudă lor, în cer și pe pământ!

DE TOATE

LUME NOUĂ ȘI PEN- TRU RÂNDUNELE

A sosit toamna și rândunelele, cari ne vestesc primăvara cu frumusețile ei și ne încântă vara cu cîrpiții lor plăcut, au plecat de pe platurile noastre spre țări mai calde.

Dar nu toate pleacă, fie că unele sunt bolnave, fie că altele au întârziat a se alătura la stolurile ce pleacă și s'au răfăcut pe la noi. Acestea sărmane, nu știu că le așteaptă gerul și lipsa de mâncare, și stau așa stînghere pe la noi.

În țări ca Germania și Austria, cu grijă și milă de animale, rândunelele rămase de celelalte au fost prinse cu ușurință și închise în niște lăzi anume făcute, apoi au fost urcate pe mai multe avioane, cari le-au dus până în Italia, unde au ajuns pe celelalte sau o parte a lor. Acolo li s'a dat drumul.

Și rândunelele s'au bucurat lucru mare, văzându-se iarăși în stoluri cu surorile, cu părinții lor.

UN AEROPLAN CU MARE VIITOR

Noi încă nici nu ni-l putem închipui, dar el — este! Nici aeroplanul de azi nu ni-l putem închipui, năințe de ivirea benzinei, dar azi laca e aci! Că benzina se poate stă și într'o zi, și de nu se va sfârși, dar nu mai ajunge la uriașele stoluri de aeroplane ce se fabrică și se cer. Că le cere armata și le cere negoful, de-o să fie în curând întunecat cerul de zborurile lor, înlocuind trenurile de pe pământ.

De aceea învățați cautiă altă materie sau putere, cu care să mănă aeroplanele pe sus, — de pildă prinderea puterii electrice din aer, căci s'a aflat că în aer este electricitate multă.

Dar oarecari meșteri isteți au iscodit ceva și mai bun:

aeroplanul FĂRĂ MOTOR dus așa el de sine, prin nu știu ce fel de putere a învîrțirii unor roile ale lui. Și iscoditorul aeroplanului fără motor, care, dar, nu are lipsă de benzină, e pe cale a se dovedi ca lucru mare: Iscoditorul lui a făcut probe cu el în fața lumii adunate ca la minune, zburând un sfert de clas, apoi un clas, ba și două, spre uimirea privitorilor.

Iar mai nou se scrie din Berlin că sburătorul Jachtmans, un Neamț de acolo, a întrecut pe toți, zburând 40 DE CIASURI într'una cu aeroplanul său fără motor!

A acestuia e viitorul.

OASE DE NAINTE DE POTOP.

Făcând săpături adânci pentru a lăsa drum pe sub pământ pentru trenul electric ce merge adănc pe sub fundamentele orașului Londra, — lucrătorii au dat peste oasele unui pește ce sămăna a fi fost un crap, dar mult mai mare ca stră-strănepoții lui de azi. I-au găsit scheletul (oasele trupului lui) prefăcute în piatră, într'un strat de lut la adâncime de 25 metri.

Despre acest strat argilos (lutos) învățați spun că s'a format în istoria întăriri și îngroșării scoarței pământului în așa zisa „întăia epocă terțiară”, — și găsind scheletul acestui pește în mijlocul aceluși strat, ei trag judecata, că peștele a fost prins în huma aceluși loc în vremea acelor închețări... Acolo oprit, a crescut peste el pătura de lut azi un pic, mănă un pic, până ce peste vremuri s'a trezit zidit în strat, iar stîind el vechimea stratului, — spun că acest crap a trăit înainte de asta cu vreo 50 de milioane de ani, — hăi demult-demult năințe de potop.

TARĂ

de C. PĂRLEA

Țară de azur în care și-au păscut străbunii turma, Doinele ț-au fost altare și haiducul snop de vreme. Astăzi nouri te'ngenunche și își sângerează urma Dăltuită, — criptă verde, — în istorii să o însemne.

Sfântă țară ridicată dintre jertfe și altare Plâng în cripte de morminte dragi eroi cuminecați, Zări de aur peste tine frunzi de tei, legionare, Rânduiala vremii noastre, răsărit-au luminați.

Se ridică din altare făurarii de istorii Și salută sfântul soare, — mână 'n inimă de vreri; Peste file 'ngălbenite tălmăcesc destinul țării Cronicarii, — în psaltire și în cânt de primăveri.

Dă-ne, Doamne țară nouă, țară verde în arșiță Stălp de veac între destine, clopot pentru viitor Să rămână rânduială ca o toamnă, ca o șiță Dăltuită în chenare verzi de jertfă și de sbor.

Sămănătorii înțelepți de suflet legionar

Urmăm a arăta cu numele pe cel despre a căror faptă legionară am putut afla. Mulți au trimis abonamentele la locul lor, fără a ne vesti și pe noi la Redacție. Indată ce vom

putea aduna și numele lor li vom țipări aci, cu laudă. Iată cei cari au câștigat mai nou abonați de probă până la Anul nou, și câși:

Amza Virgil, gara Ghimeș (Jud. Cluj)	11 abon.
Iosif Bordaș, Pădureni (Timiș)	14 "
Drănicean Cristlan, Bumești	8 "
Iriza I. Constantin, Jiana-mare (Mehedinț)	11 "
Emil Dadărlat, Mercurea-Ciuc	10 "
Laete Stoica, Jariștea (Putna)	9 "
Morar Anton (nu scrie de unde, poșta Mureșeni)	8 "
Margareta N. Pitiș, șefa cetățuiei „Despina Doamna” din Târlungeni Brașov	10 "
Teodor Postescu, București-Dămăroaia	5 "
Cimpoa Dumitru, șef cuib. „Traian”, Sadu-Sibiu	10 "
Gr. T. Birău, Băieni (Dolj)	5 "
Cetățuia „Ecaterina Teodoroiu”, Plocești	8 "
George Nireșteanu, șef de cuib Iernut (Târnava mică)	8 "
Ioan Stărc, Pricaz (Jud. Hunedoara)	7 "
Părintele V. Boldeanu, Focșani	13 "
Marioara Gheorghean, șefa de cuib „Carmen Sylva”, Nădăștia de Jos (Jud. Hunedoara)	5 "
Brădean Ștefan, Frenezeiu (Satu-mare)	16 "
Văsălu Lazar, șef. c. „Ioan Vodă cel Cumplit” Brașov	32 "
Cărciu Toader I. Petru, Straja (Rădăuși)	7 "
Vișan N. Cololir, Cucuteni (Dâmbovița)	6 "
Marcu Vasile, Orăștie	10 "
Savinescu V. Inv. Marna (Sălaj)	5 "
Ceucă G. Ioan, Godinești (Dorohoi)	5 "
Hanganu Gh., P. Neamț	12 "
Dehelean P., Temerești (Severin)	5 "
Tohan Valeriu, Gherla (Someș)	3 "
Georgescu Florica, Timișoara	3 "
Cuibul „Elena Doamna” Arad	6 "
Ștefan Gh. Ștefan, Dârste (Brașov)	34 "
Tasu H. Fotu, Seidoll (Callacra)	11 "
Volocel Constantin, Cernăuși	4 "
Oprean Iacob, Cluj	13 "
Sofonea Ioan, Cobadin (Constanța)	7 "
Postescu Th., București	5 "
Damian Mihai Deda Bistra (Mureș)	5 "
Alex. Sota Inv., Apa (Satu Mare)	5 "
Dănilă Becan, Regele Ferdinand (Severin)	5 "
Rizoia Ilie, Șebeș	4 "
Radu Gheorghe, Batiz (Hunedoara)	5 "

Tuturor: legionare îmbrățișări cu sufletul
(Urmăm în Nr. viitor).

Cuvinte pline de inimă.

Din scrisorile cu cari ni s'au vestit aceste abonamente, spicim câteva cuvinte frumoase:

„Din dorința ferbinte, ca lumina credinței legionare răspândită prin „Libertatea”, să pătrundă pretutindeni, — pe lângă cele 10 numere pe cari le cumpăr din librării și le împart săptămânal, am mai abonat 10 exemplare ca fol de probă pentru 10 prieteni din 10 comune, cari, cetid o în aceste luni, cred că o vor abona bucuroși dela Anul-nou înco. o.

Vasile Marcu
legionar, Orăștie

„Vă rog primiți în rândurile celorlților Dv. și pe dornicii de adevăr și dreptate și de suflet românesc, înșirați mai jos (16 inși), ca să primească și ei altotdeauna binefăcătoare și de înalt ideal românesc, care se revarsă fără prahană din foala sănătoasă „Libertatea”.

Brădeanu Ștefan
legionar, Frenezeiu (Satu-Mare)

CUIBUL DE FETE „CARMEN SYLVA” din Nădăștia (Jud. Hunedoara), face 5 abonamente până la anul nou,

pentru prinerire de sulete, căci aci la noi e nevoie de multă muncă și luptă, căci prea a nimicii politiciantismul tot ce avem bun.

Mărioara Gheorgheoni
Șefa cuibului „Carmen Sylva”

„Azi am trimis 5 abonamente de probă, la 5 cunoscuți, — căci așa a făcut și cu mine un camarad acum un an: Mi-a trimis foala astă „de probă”, și astăzi nu mă mai pot despărți de ea, și abia aștept ziua când am să o primesc.

Theodor Postescu
Dămăroaia-București II.

„După bune stăruințe, am dobândit 8 abonați de probă la „Libertatea”, foala care prin articolele sale frumoase, încălzeste sufletele noastre.

Morar Anton și Sandu G. Cucioman

„Am făcut 9 abonamente pentru cunoscuți și simpatizanți, despre cari cred, că cetind „Libertatea” lui Ionel Moja, ea le va încălzi lor sufletul spre Legunea noastră, ca soarele pământul cel bun. Deși aci e un viespar politic vrăș-

maș, dar știu și aceea, că se găsesc și oameni lui Dzeu, cari cunosc măreția luptei legionare, care ne va duce la biruință.

Laete Stoica
legionar Jariștea (Putna)

„Cu multă dragoste vă vestesc că am reușit să abonez 11 inși la gazeta ce cu mare cinste conduceți, — de care mă simt fericit că o primesc, și se vor bucura și noii abonați de acest duh nou, și vor îmbrățișa, alături de noi foala, ca pe o mamă plină de iubire,

Iriza C. Constantin
Jiana-Mare (Mehedinți)

„Deși nelegionar încă, sunt fericit că am putut face o faptă legionară: 8 abonamente de probă. Deși puține, poate mulțumirea mea sufletească stă în aceea, că am „abonat” 8 suflete, 8 inimi, cari vor bate și mai românește în mâni cu această tribună a Românismului, care de 35 de ani a mers pe același drum al destinului neamului nostru cel mult cercat, — ajungând această foale a fi iar călăuzitor pentru Românii subjugăți și singura lor h. ană sufletească.

Astăzi, când România se află la una din cele mai hotărâtoare răspândit ale istoriei sale, tribuna „Libertatea” urmează a merge pe același drum drept: drumul care duce la biruință, la biruința legionară! E drumul pe care ț-a arătat și croii mai nou, acela care a avut vederea curată în viitor: mucenicul Ionel Moja, că este drumul României viitoare!

Să ne învrednicim să Dzeu să sărbătorim în curând biruința, ca și sărbătoarea de jumătate de veac de viață a acestui luminate fol!

Cristian D. Drăncocanu
București

„Indemnat de simțul meu de bun Român și părinte, nu m'a ținut locul să nu lucrez pentru gazeta care este susținătoare a familiei lui Ionel Moja cel care a murit pentru Cruce și pentru noi pe frontul spanol.

Iosif Bordaș
Pădureni (Timiș)

„Am ajutat și eu cu cât am putut, ca ziarul dvs. „Libertatea” să fie răspândit și cetit de foți acel în a căror inimă și gând, se plămădește dorul după libertate.

Virgil Amas
gara Ghimeș (Cluj)

Și alți în alte cuvinte pline de căldă simțire românească, ne arată buna lor prejude. Fie asigurați, că nădejtile bune ce le leagă de lupta acestui fol popular, nu vor fi desmirțite! Noi știm, de 35 de ani, un singur drum: cel pe care înaintează cu plăcere inima românească! Și de această inimă nimic ce e străin și la răstăcure ducător, nu se poate apropia!

Și așa, punând inimi lângă inimi, D zeu ne va ajuta să vedem împlinindu-se dorințele noastre drepte pentru binele macar a copililor noștri. — Dacă noi n'am prea avut — și nu avem — parte de binele ce ni s'ar cuveni!

Ce se știe la Craiova și — nu se știe la Pricaz...

La noi mulți slujbași, aiața ajutându-i mintea lor, dacă nu-și pot câștiga, „merite“ (cuvinte de vrednicie) pentru felul după cum își poartă slujba lor, — se dau peste cap prigonind pe celășeni cei cari nu s pe „placul“ stăpânilor zilei.

În anii d'n urmă le-a slujit acestor fel de slujbași, — și le mai slujește — ca postav roșu asupra cărula se aruncă să-l sfășie în coarne, Legiunea „Totul pentru Țară“ deși e partid cu toate drepturile întărite, ca și ori-care alt partid. Ești primar cam slab, notarăș neluat în samă, — te repezi asupra „legionarilor“, te încrunți către „culburile“ lor, zmulgi o icoană cinstită, națională și creștină, din casa lor, de par'că ai fi Țătar, — și te lauzi la mai maril țai, cari te bai pe umăr ca laca ai și o „vrednicie“ nu ești chiar imenea cum erai fără de asta..

Așa ni-se scrie de un cinstit vesitor legionar al nostru din Craiova, că s'au petrecut lucrurile și pe la Râmnic Vlcea.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

au tras în judecată pe inimosul și bine credinciosul legionar IOAN D. HĂNDOREANU, pentru că l'au „prins“ purtând pe plept un mășșor cu „Majadahonda“ și unul de cel cu fețele Moșă și Marin alipite de st. cruce... Tribunalul, stând din oameni cari știu ce e legea și că ce e terță și ce nu, — a dat hotărâre de nevino viață fără de legionarul părăt. Dar strașnicul procuror liberal, nu s'a lăsat. A făcut apel împotriva Tribunalului și lucrul a ajuns în judecata Tablei de Apel din Craiova.

Tabla a judecat și ea asupra pricinii, rostindu-s' în acelaș fel cu Tribunalul. că a decă: Purta-ea mășșorului „Majadahonda“ (sau a celui-lalt, cu icoaița celor doi mucenici cu fețele lipite de cruce) NU ENICIO ABATERE DE LA LEGE ȘI NU POATE FI PEDEȘITA! Și de atunci ninenea nu mai ridică nici degetul cel mic împotriva legionarilor, cari poartă semnul acela aducător aminte de o jertfire de sine stătută, pentru credința în Hristos și pentru neamul românesc închinător Domnului.

La Pricaz, domnișii satului, sunt de altă părere.

Când merserăm la Albalulla să ducem înclinare celor ce, cu 150 de ani înainte (când nici nu erau mișșorii de trezire națională, ci vremuri foarte întunecate), — s'au ridicat numai din porunca curatelor lor „șmîl de români și creștini“, și primiră o moarte parcă mai simplă și ca răstăgnirea pe buce, — când p'ecărăm să te închinăm și noi acestor mucenici, lui Horia Cloșca și Marșșor, — cu ce icoană mai frumoasă în mână sau pe plept, puteam merge decât cu icoaița unor la fel jertșiți pentru cruce și românism, ca Moșă și Marin?

Ei bine, cu chipul acestor fii suflatești ai lui Horia-Cloșca cu mășșorul „Majadahonda“ și cel cu „Moșă și Marin“, și-au împodobit câșșiva legionari prea cinstiți din PRICAZ (lângă Orăștie) peptul lor și așa au plecat spre tren să meargă să se închine lui Horia... Dar au înțeles că notarul satului e tulburat pentru asta și are să le facă năcaz să-l chiar oprească a merge, — și unii și au aproptat icoaița de inimă, coperind-o cu haina, ca să nu supere ochii ageri ai deregătorului. Unul însă din ei, cantorul Ioan Sâră, om deștept și bărbat tare pe cređințele sale, nu a vrut să știe de neplăcerea, pe care o și'a nelegiuită, a deregătorului, și și-a ținut icoaița pe plept, pe haina curată sub care bate inima sa curată.

Asia l'a scos din șășini pe d. notarăș, care s'a dus la cinstitul slujitor al bisericii și al neamului său, și i a spus că — nu-l îngăduie să meargă cu satul la Horia, dacă pune pe plept acel „semn“ ce-l împunge ochii. — Cantorul l'a spus, că aci nu are drept a se amesteca; dănsul se împodobește cu ce-l place și cu ce e foarte potrivit zilei de azi: cu icoaița tol a unor mucenici, foarte prețuși și iubiți.

Notarul văzând că are de lucru cu un om care e cam stăpân pe dreptul său, și de care nu se putea apuca să-i smulgă icoaița din plept, că poate nu se lăsa, — l'a dat aci în sat pace. S'au urcat cu toșși în tren și au ajuns în gara Orăștie. Aci notarul a adunat 4 JANDARMI în jurul său și așa, ca la zdravăn „a-salt“, s'a dus dela vagon la vagon, până a găsit pe „primediosul“ cantor l. A chemat afară și aci l-au luat jandarmii în primire, — poruncași firește de strașnicul deregător sătesc — și l'au înconjurat pe cantor, ne vrând să-l lase să plece cu trenul, ca pe un om „primedios“ nesupus, stricător „sărbătorii“.

În marele său dor de a se închina și dănsul lui Horia, cantorul văzându-se așa împresurat, s'a plecat volniciei și și-a pus în partea din lăuntru a hainei, mai aproape de inimă, draga icoaiță, și numai așa a fost lăsat să meargă și dănsul cu tot poporul la naționala și muceniceasca sărbătoare.

Ce sulette întoarse pe dos dovedesc unii deregători ai noșșri ai purta în pleptul lor. Când instanțe judecătorești știtoare a legilor, ca Tribunalul de Vlcea și Curtea de Apel din Craiova, tocmai fașă de acest fel de volnicie au dat sentințe hotărâtoare, — ce fel de om poți fi d ta, notarăș de sat, core te puti prete șșirș și competișta acelora, și o preșști în chip revoltător de volnic, pe oamenii de treabă din sat, a-și împodobi peptul sau casa cu icoaițesau icoană, și șșinte și leguilel..

Sunt lucruri ce — SE ȚIN MINTE!

DIN ALTE ȚĂRI

IMBULZITORI PESTE TOT LOCUL...

Ca și în alte părți ale păământului, evreii din America au umplut comerțul, finanțele (băncile) și toate slujbele de rangul îttai, dar mai ales medicina și advocatura, unde se cere muncă puțină și ușoară, dar aduce bani mulți și frumoși. Jidanii își dau seama de lucrul acesta și pentru ca să nu poată și creșșinii să se dedee deprinderilor acestora, ei nu primesc în cancelariile lor ca »stagiari« (adecă tineri cari au terminat învățătura, dar au lipsă de 1 an sau 2 de »pracsă«, adecă de probă lângă doctor sau avocat mai vechiu), — decât numai evrei.

În felul acesta creșșinii sunt împiedecați să ajungă în acele slujbe, la care altfel au tot dreptul în țara lor.

Deocamdata aci s'a ajuns, ca azi și în America se ridică tot mai multe și mai aprinse glasuri împotriva îmbulzelii evreilor.

ȘI FRANȚA INCEPE A SE TULBURA...

Știm cu toșși cât de plină este Franța de fiii lui Iuda, care se amestecă în treburile statului în toate, dând în lături pe stăpânii casei. Mai nou, Franța începe și ea să se tulbure și să se trezească. Vede că prea își fac de cap jidanașii lui Leon Blum, cari sunt amestecați în toate pornirile de răzmeriță stricănd de cap pe aproape toșși Francezii.

Fașă de asemenea stări, încep și gazetele din Franța să scrie cu îngrijorare, cerând guvernului să iee măsururi cât se poate de grabnice pentru curățirea țării de cei prea obrăznicii și nepoșști.

Dar mișșcarea cea mare va urma după ce hidrei i-se va fi pus piciorul pe cap în Spania!

După Spania, le vine rândul și în Franța! — Nici nu se poate altfel, căci atunci Franța se va găsi între trei țări mari creșștine și curățite de ploșșnițele învecinate: între Italia, Germania și Spania! Aceste țări, izgonind viața cea păcătoasă, o îndrumă: du-te în Franța lui Blum, care vă vrea! Dar Francezii se vor trezi atunci și se vor ridica și ei, spre apărare! Și se va porni și acolo munca cea mare de curățire!

Se caută un învățăcel
 pentru prăvălia
GEORGE BACIU
 ORLAT, (Jud. Sibiu) care să albă 1 — 2 cl. liceale și etatea 14 — 15 ani
 Preferișși vor fi cel cu creșștere și recomandășșii de bună purtare

Na pot pleca, scumpii de ei, că — nu-i lășșam noi...

Era în zilele când prin țară ardeau bobotăi gazetele jidoveșști și jidovite și tot mai mari mulșșimi de tineri, se adunau în jurul lor, cu ochi și suflet în flacări. Și un rând de anumișși locușșori ai țării, erau zi de zi mai îngrijorăși, ca nu eumva fiacările acelea să treacă dela hărțile, la bărbile lor roșșcovane.

Atunci auzisem și noi, că „Întăia rândunică“, mare cât un balon roșșu, se pregătește de zbor spre alte hotare mai puțin aprinse. Era vorba de Ausniff, cel mai mare și mai încărcat de bogășșii dintre toșși jidanii țării noastre. Se spunea că e gata a se „retrege“ în Anglia. Și-a vândut vagoanele de acșși ce le are dela întreprinderile de tot felul din țara noastră, și, vai de capul nostru, ne „părășșește“.

Asta dovedea, că dumnealui are bun nas de copolu, și mireșșea (cum miroase și azi), că se apropie vremile cari îl vor sili și pe el și pe toșși din neamul său, să se plece, sau să plecel și el o ia la „sănătoasă“ mai de cu vreme.

Dar îndată adunatu s'au în jurul lui, ca în jurul vișșelului lor de aur, toșși închinătorii la sacii lui cu bani și i au zis: „Ce vrei, scumpul nostru vișșel de aur? De ce vrei să te mișșși și să pleci? Nu te lășșam!

Și iaca dece nu l lasă: Fericișșul jidan „catolic“, are cășșșiguri de un miliard (o mie de milioane) pe an, sau trei milioane pe zi, din cari lui însă de-i rămân a 5-a parte.

„Dacă ai, scumpul nostru, vișșuri rele noaptea, dacă, poate, vezi și în vis crucile ridicate de afurisiișși acela pe marginile drumurilor, și și-se sparie automobilul de ele mai ales pe întunerec — — — Tot ce vrei facem, dar — rămăi cu noi, între noi. — A doua, l'au asigurat că focul acela fineresc, care l'a pus pe gânduri, e... foc de paie, se va sfinșșge în curând! Mai aruncă și jandarmii și polișșiile apă pe ele — — —

Noi vedeam și înșșelegeam acesteia toate, dar nu le am scris. Le pomenim azi numai după ce vedem că și alșși așa le înșșeleg și le mărturisesc. De pildă gazeta „Ofensiva Română“, a „Frontului Românesc“ dela Cluj, bătându-și joc de netrebnicia noastră,

A APĂRUT
 a II-a EDIȚIE DIN CARTEA D-lui
 N. TOTU,
**„INSEMNA RI
 DE PE FRONT“**
 Pentru comenzi vă veșși adresa:
 Dl. Ing. ȘȘĂRĂNDĂȘȘOU
 BUOURLEȘȘTI, Str. Gutenberg 3

scrie despre Ausniff următoarele:

„Omul acesta sinistru (floros) are și azi putere în țara românească, cât două ministere la un loc!.. Saloanele lui sunt cercelate de parlamentari, de prefecți și de minișștrii. Întreprinderile lui negustoreșști au împânșșit țara cu spioni și pe unde trece, țărăle după sine val de desfrăul. Și fiindcă odată era gata de plecare, — acum „Max Auschniff stă și nu mai pleacă, văzând că „în-sufleșșirea“ Românilor e foc de paie. Tremurul păământului pe care l-a simșșit sub picioarele sale în acele zile (de focuri aprinse prin țară), erau arătări trecătoare. De aceea binevoește a mai sta, ca să ne conducă, asemenea lui Moise, prin un nou deșșert de 40 de ani... Cu jumătate de avere trecută peste granișșă, (are fabrică mare de lanșșuri în Belgia, făcută cu banii sloșșși din România), așșteaptă ca un cloclu (ducător la groapă), că doară ne poate scrie un epistol (scrisoare pe leșșpedea mormântului...)“.

Așșadar și aceșșii frașși șșta și mărturisesc, că Auschniff era gata să plece... Dar nu l'au lășșat ai noșșșri...“

— Noi mai șștim pe unul care era gata „să plece“, nici nu în Belgia sau Anglia, ca Auschniff, ci — oblu pe ceea lume! E Aristid Blank când și-a fost mâncat banca ca șșiganul biserică! — Dar nici acesta n'a fost lășșat să plece.

— — — — —

— — — — — Stai, te scăpăm noi. Că prea e păcat pentru țara românească să fie lipsită de un glob de aur ca tine... Și au fost oprite jumătate de an salariile slujbașșilor țării, chiar și a armatei, vărsându se Dunăre în prăpastia de sub Banca Marmorosch-Blank... Mai bine rabde foame sute de mii de slujbași cu toate familiile lor, decât scumpul lor Aristid.

Și iaca așa, nici Auschniff, nici Aristid, nu pot pleca — unul într'un fel, altul într'altul, — dela noi, căci nu i lășșam noi!..

Totuși noi, ceșșșlalășși, cari vedem „globuri de aur“ aiurea, decât în părul roșșcovan al șșștor fel de vulpoi, noi cari căușșșăm aurul care să fericească această țară, în sulettele curate ale poporului nostru, nu în pungile lui Auschniff și Blank, — avem nădejde, că — de ce se temea Auschniff, când se pachetase de plecare, nu va scăpa! Nici el, nici neamurile lui!..

DATORIA tuturor este să joace la Loterie nu mai prin „Colectura Invalizilor din Război: Bucureșști, Calea Victoriei Nr. 2, Piașșa Senatului. — Deci comandașși îndată un Loz prin mandat poșștal la aceașșă adresă!

Darul cel — mic la vedere...

— Adunătorii de fier vechiu —

Chemarea făcută de Căpitanul care ascultătorii și bine înțeleșătorii legionari, de a aduna fier vechiu de prin sate, de prin orașe, — a avut și are un îmbucurător răsunet. În toate județele, șefii județeni au pus în mișcare pe șefii de plase, aceștia pe cei de culburi, — și s'au pornit legionarii ca furnicile cele harnice și au început a face mușunoaie de fier vechiu, mușunoaie cari, adunate la un loc, vor forma munte și micile daruri ale singuraticilor, prefăc-se vor în mare ajutor pentru Legiune.

În județul nostru al Hunedoarei, se adună cu zor. În orașul nostru Orăștie, cele 8 culburi s'au așternut pe lucru și fiecare s'a legat să adune sute de kilograme de fier, căzături cari azi nu s'au nici un folos celui ce le are, — dar cari cum spune poetul Coșbuc în poezia sa, că... strop cu strop, fac al mărilor potop” ajuta-vor și ele la creșterea „mării” spre care năzuiește conducerea Legiunii.

Așa vedem că s'au făcut daruri însemnate de fier vechiu chiar acolo la București, ca acestea: O fabrică de unelte, la dăruit un camion (un car mare, câteva mii de kilograme), de fier vechi, bucurându-se că i-le ia și le dăce: o doamnă 100 kgrme, alia 300 kg., un domn 800, altul 1680, alții: 420, 700, 100, 1000 unul o cărușă de fiere de vreo 300 kg. 120, 400, 210, 150, 280, 150, 370, 450, 770, 1510, 300, 120, — și așa mai departe; alții și numai 30—50, 80 kgr. — Iar prin județe străngerea urmează, până se adună de câte un vagon, de două și se trimite acolo unde îi va arăta conducerea Legiunii. Dacă Legiunea a vândut câteva vagoane cutărei fabrici în orașul cutare, — îndrumă acolo tot fierul din partea aceea de țară.

SE CERE RAPORT

Conducerea Legiunii a cerut Șefilor de Județe, ca la 6 Noiemvrie să trimită la centru (la București: Înștiințare (un tablou) arătând: Cantitățile de fier și alte metale (plumb, alama, aramă), adunate în județul lor până la acea dată; să arate locul unde se găsesc și cea mai apropiată gară de cale ferată.

CHEMAREA MAI NOUĂ

Conducerea se întoarce către legionarii cu următoarele cuvinte de chemare:

— Dacă fiecare din d voastră, ar aduna cea mai mică bucată de fier vechiu (ca cercuri căzute sau rupte de pe roțile carelor, de pe buși, fiere roase de plug, lanțuri rupte, potcoave fără folos), — și atâtea altele unelte vechi, care zac prin curți, în praș și prin noroaietele drumurilor, — s'ar aduna mii de care pline cu fier vechiu, pe care lași putea dăruia parțidului „Totul pentru Țară”, pentru a și putea face un capital atât de trebuitor *negotului legionar*, — în lupta cea mare începută între *negotul jidănesc* și mișcarea legionară și *negotul românesc*!

— O altă chemare se face către *înetimea școlară*, invitându-o a nu trece pe lângă bucata de fier vechiu ce ar găsi în calea sa către școală sau dela școală ci a o ridica și a o da la locul (cuibul) care adună fierul vechiu. Școlarii mai măricel și mai mițitel, învață prin asta a *prețui lucrurile cari au și numai un preț mic, ca să poată prețui mai vârtos pe cele de preț mai mare*, — și învață încă de tineri a *ajuta scopurile sfinte de folos neamului și țării*!

— Stăruim să fie ascultate chemările de mai sus!

Cum „întoarce D-zeu roata”...

Muzicile militare turcești, cântând Imnul național român, la ivirea înălțului ministru român în cetatea de față Țarigrad...

Întâiul ministru Tătărescu a plecat la 26 Oct. spre Constantinopol, având a debate cu guvernul turcesc lucruri însemnate pentru vremile tulburi prin cari trecem, și cari pot cădea negre peste noi.

Când vaporul nostru »România« s'a apropiat de țărmii turcești, îndată 2 vapoare turcești i-au ieșit în cale ca închinându-se în fața alesului oaspe, apoi s'au așezat de-a dreapta și de-a stânga vaporului românesc și așa l'au dus cu alai până la țărm. Iar când întâiul ministru român a călcat pe țărmul turcesc muzicile militare l'au salutată cântând Imnul Regal român!..

Și când știi, că abia cu vreo 80 de ani înainte, Domnitorii țării române, când urcau în Tron, trebuiau să meargă să se închine înaintea Sultanului din Constantinopol, sărutându-i pantoful, în semn de mare supunere lui...

După ce însă mâncară

la 1878 o bătaie bună la Plevna, iaca azi vorbesc cu România cu cinstire mare și-i cântă din muzici așa cum numai Austriei, mare pe atunci, și Rusiei îi cântau.

Întoarce D zeu roata — după vrednicia fiecăruia!

FAPTE DE SĂLBATECI

săvârșesc oamenii în bește. La Constanța o ceață de muncitori ameșiți de băutură, ieșind dintr'o crăsmă, au intrat într'alta și au cerut să mai bea. Fînd fărziu de tot, crășmarul n'a vrut să le mai dea, arătându-le că vrea să închidă. Asta l-a aprins pe beșteli, încât au sărit cu cuștele la crășmar și după-ce l'au așternut la pământ, l'au retezat capul! Au sărit apoi și pe oamenii de serviciu, și la urmă au prădat crășma, deslîndând vasele cu băutură, ca să bea acum cât vreau ei...

Șase din mișel au fost prinși de jandarmi și s'arțicși acum în întunerecul temnișel, dacă și-au întunecat mintea prin băutură, de n'au știut ce fac...

Din niștele altora.

MĂSURI CONTRA JIDANILOR ÎN POLONIA

Societatea medicilor din Polonia a luat mai nou o hotărâre, prin care de acum încolo, nu se mai primesc în Societate decât cetățeni poloni și creștini din naștere.

Prin asta medicii jidani nu mai au ce căuta în rândul creștinilor, cari s'au săturat peste cap de asemenea „colegi” în meseria lor.

NU-I MAI SUFĂRNICI LA SCALDĂ UNDE FAC BAIE CREȘTINI

Locuitorii orașului Danzing, (capul de sus al Poloniei), au luat hotărârea, de a nu le mai da voie evreilor nici să se mai scalde și ei în băile în cari se scaldă creștinii!

Lor li-s'a arătat un loc deosebit unde să se scalde numai ei de ei, — să se fericească numai ei de sine cu mirosul lor de usturoi...

—x—

Dela Maglavit

SE MAI SĂVĂRȘESC MINUNI LA LOCUL SFÂNT

După cum ne vestesc gazetele din București, și astăzi mai aleargă suflete, însetate după minunile lui Dumnezeu, la Maglavit, unde predică și se roagă ciobanul iubit de Dumnezeu, Petrace Lupu.

Dela Iași, conduși de părintele P. Chirică, s'au dus de curând, 200 de creștini, cari întorși, povestesc fapte mari săvârșite la Maglavit, sub puterea credinței și a rugăciunii.

Astfel câțiva orbi și-au căpătat vederea, un mut și un surd din naștere acum aude și vorbește plângând de bucurie, iar câțiva șchiopi au început să umble.

Minunile dumnezeiești, precum vedem, se tot arată oamenilor, vindecând bolnavii și aducând pe mulți păcătoși la credința cea curată.

Dar minuni se fac numai cu cei adânc credincioși și curași cu inima!

—x—

Froimescu

O ceață de înșelători mari, falsificând cecuri (hărtii ca date de bănci către alte bănci, pentru a li plăti) au înșelat sume însemnate dela Banca Națională de prin Ardeal. Dar dela o vreme înșelăciunea a fost descoperită. Capul bandei era firește, Jupănu „Froimescu” adică ceva „Frolm”, care și-a adaus în coada numelui pe „escu”, pentru a părea „Român verde ca stejarul”. Când a simțit că l'au descoperit, vrăbionul nostru a zburat peste graniță, — că bani aveal... — și abia peste o jumătate de an a fost descoperit și prins în Evreia la Geneva... În culcușul Ligii Naționale... A fost prins și trimis „acasă”. Acum e în dubă la Brașov.

NOUȚĂȚI

SIGHISOARA ÎN SĂR-BĂTOARE. Mare bucurie a-vură Românii din Sighisoara Dumineca trecută, în 31 Octomvrie. A avut frumoase serbări creștinești și românești. În aceeași luminată zi s'a stinsit marea biserică ortodoxă, nouă, pavază tare a neamului nostru în mijlocul străinilor. E o biserică marea care a costat 12 milioane lei. Stînșirea a fost îndeplinită cu înălțătoare paradă, de către: I. Pr. Stînșitul Mitropolit Dr. N. Bălan înconjurat de P. P. S. S. Episcopii Nicolae al Clujului, Nicolae al Orăștiei și Policarp al Americii, precum și de mulțime de preoși și mulțime mare de Români de pe toată Valea Târnavelor.

Cinste tuturor celor cari s'au străduit pentru terminarea acestui marelui locaș de închinare. Vom arăta amănunțite de la marele praznic bisericesc-național.

OMUL LUI DUMNEZEU.

Mai sunt și de aceștia. Dă-le, Doamne, la mulți acest dar! În orașul Pitești a încetat din viață avocatul Ionel Trifonescu. Era om iubitor de carte și de școală. De aceea prin testament el a lăsat 1 milion de lei Liceului din orașul său, ca pomenire a tatălui său, care fusese profesor la această școală.

În venitul acestor bani urmează să fie ajutați mai mulți elevi săraci și cu dragoste de carte. — Omul Domnului.

CAT DE MULTE IUBIT

„RADIO” PE AIUREA și în țară la noi e iubit „radio” mașina minunată, cari te face să auzi cântare sau vorbire din orice țară, ca fiind acți lângă tine, — dar în alte țări avântul pe care l'au luat „radio” este foarte mare. În Germania și Anglia numărul celor cari au aparate de acestea în casele lor, se ridică la 8 milioane! În Statele Unite sunt 22 milioane de abonași. Și la noi se răspândește tare.

LEGATURA CU AVIONUL, PRIN VAZDUH, ÎNTRE BUCUREȘTI ȘI ROMA

Aceasta e nouătatea mare a zilelor noastre. Zilele acestea a sosit pe aeroportul Băneasa (o stație de avioane) din București, cel dintâi avion al unei societăți italiene, care face drumul regulat între București și Roma. În timp de 3 ore, al sosit la Roma sau de acolo la București, pe când cu trenul îți trebuie cam două zile...

O CIUDATA APARARE

CONTRA INAMICULUI în războiul ce se dă înverșunat între Chinezii și Japonezii, Chinezii au găsit un mijloc foarte ciudat de apărare în poștirea atacurilor ce le fac Japonezii din avioane asupra lor. Anu-

me, regimente întregi au la ele umbrele colorate ca pământul. Când zbărâitul aeroplanelor se aude prin aer, la o comandă fiecare soldat deschide umbrela și stă nemșcat... Din aeroplan nu se vede nici urmă de oamenii... Și așa Chinezii, plîși sub umbrele lor, au scăpat de primejdie, păcălind pe strășnicii lor dușmani. Bine zice Românul: Când ai dat de rău, singă „Nevoia”, că te învață ea ce să faci...

DE-ALE COMUNISTILOR SPANIOLI.

În timp ce se retrăgeau din Asturia, urmăriți de armata victorioasă naționalistă a generalului Franco, comunistii au săvârșit o mulțime de fărădelegi. Astfel, orașele pe cari le pierd din mână, le bombardează, făcându-le praș, ori le aprind ca să nimicască totul. Pe bătrânii, femeile și copiii rămași acasă, li împușcă încă miță, ori li aruncă în foc. Pe unii li ung cu benzină și le dau ei foc. Adevărate fiare sălbatice.

DIN SCAUNUL DE „MINISTRU” OBLU ÎN BRAȚELE LUI ȘTINKȘTEIN...

Naintea Tribunalului din Timișoara, au fost aduși spre judecare o bandă întreagă de jidani din cel mai urduș, cari lucrau și lumea o înșelau prin societățile lor „Lloyd”. Era acest „Lloyd” vespar de evrei din cel mai răi și înșelător al Statului român, toți cântând pe o coardă cu Ungurii împotriva noastră. Într'o zi li s'a înfundat înșelăciunile lor au fost descoperite. Au fost chemași în fața judecății, ca păgubitori ai Statului.

La 28 Oct s'a început procesul. Statul român și drepturile lui le apărau 4 avocați români, — iar în fruntea bandei de înșelători, ca „apărători” ai lor, cine se ivi? Dr. Valer Roman, fost până mai ieri Subsecretar de Stat (Ministru adjutator) în guvernul liberal de azi! Retrăgându-se din înaltul scaun, fostul jumătate de Ministru, s'a înștiințat îndată de apărători ai celor ce vor să înșele și mai departe Statul, cei care li ridicase pe Roman la treapta de ministru al său.

La așa ceva nu ne-am înășteptat și ne e greu de tot, să încreștăm aci, că acest om, lipsit de orice mândrie de neam și de lege (deși fusese „Secretar General” al Ligii Apărării Naționale a dlui Cuza), s'a putut arăta atât de înșelător, după aur, vie el și dela ludal... — încât să calce unde a călcat! — Vai de noi cu astfel de „ministri”!

De vânzare

La SEBEȘ (Alba) o de vânzare PĂMÂNT ARĂTOR ȘI FANĂT în partea de hotar „Ruzga Arin”. Vânzătorii: GH. LAZAR 1—2 m. brutar în Tg. Mureș.

De vânzare

în Lipova Banat, str. Berăricel 868, o casă compusă din: 2 camere, 2 bucătării și lăntănu în curte. A se adresa: Gligore Tamșa Lipova 868, Banat.